

15. april 2019
Sagsnr.: 19/01184
Klagenr.: 1002469
MAS

AFGØRELSE
i klagesag om Svendborg Kommunes indirekte afgørelse om byggeri på Rytterhaven i Svendborg

Planklagenævnet
NÆVNESES HUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Svendborg Kommune har den 28. august 2018 truffet en indirekte afgørelse om, at et byggeri på Rytterhaven 9, 5700 Svendborg, er umiddelbart tilladt i henhold til lokalplan nr. 002.306, område ved Rytterhaven og Rytterskoven.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneshus.dk

Planklagenævnet har modtaget en klage over afgørelsen.

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, da klagefristen er overskredet.

1. Klagens indgivelse

Svendborg Kommune gav den 28. august 2017 byggetilladelse til om- og tilbygning af en eksisterende virksomhed på Rytterhaven 9, 5700 Svendborg.

Svendborg Kommune traf i den forbindelse en indirekte afgørelse om, at byggeriet er umiddelbart tilladt i henhold til lokalplan nr. 002.306, område ved Rytterhaven og Rytterskoven.

Klageren har anført, at han klagede til Svendborg Kommune medio august 2017, da han blev opmærksom på, at byggearbejdet var gået i gang.

Klageren bor på ejendommen Ryttermarken 29, 5700 Svendborg, som er omfattet af lokalplan nr. 146, område ved Fåborgvej, Ryttervej og Sofielund. Klagerens ejendom ligger ca. 170 m i fugleflugtslinje fra ejendommen Rytterhaven 9. Mellem klagerens ejendom og Rytterhaven 9 ligger 4 andre ejendomme.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klageren i en lang årrække har gjort gældende over for kommunen, at lokalplanområdet, som er omfattet af lokalplan nr. 002.306 samt lokalplan nr. 146, skal administreres som et blandet bolig- og erhvervsområde, og at klageren i den forbindelse deltog i flere møder med kommunen i perioden august 2017 til februar 2018.

Kommunen afviser, at kommunen i denne periode modtog en klage fra klageren vedrørende det konkrete byggeprojekt på Rytterhaven 9, men at klageren i stedet klagede over kommunens generelle administration af områderne.

Det fremgår af brev af 14. marts 2018 fra klagerens advokat, at det er klagerens opfattelse, at byggetilladelsen til den pågældende virksomhed på Rytterhaven 9 strider mod lokalplanen, da denne alene tillader ”mindre lager- virksomhed”.

Som svar herpå meddelte kommunen i brev af 6. juli 2018, at kommunen betragter området som et blandet bolig- og erhvervsområde i miljølovsmæssig forstand, men at kommunen i henhold til planloven fortsat betragter området som et erhvervsområde. I brevet fremgår desuden bl.a. følgende:

Forholdet vedrørende byggetilladelse til udvidelse af en virksomhed er blevet undersøgt, og der vil blive sørget for et svar på dette efter sommerferien.

Brevet var vedlagt klagevejledning til Planklagenævnet.

I brev af 26. oktober 2018 svarede kommunen herefter bl.a. følgende:

Af din henvendelse fremgår det, at I mener at virksomheden som har fået

en byggetilladelse, ikke kan betragtes som en mindre lagervirksomhed, men en "kæmpe lagerhal/lagervirksomhed", og derfor ikke overholder § 3 i anvendelsesbestemmelserne i lokalplan 306, som gælder for ejendommen Rytterhaven 9.

Ifølge § 1 i lokalplan 306, er lokalplanens formål at udlægge området til erhvervsformål, og ifølge § 3, må området anvendes til bl.a. "lettere industri, serviceerhverv, værkstedsvirksomhed, mindre lagervirksomhed".

Virksomheden på Rytterhaven 9, producerer bl.a. lamper. Den 25. august 2017, fik virksomheden tilladelse til at udvide et eksisterende lager. Lageret bruges til råvarer til produktionen og færdigvarer. Bygningernes rumfang og det bebyggede areal overstiger ikke det tilladte i lokalplanen.

Virksomhedens produktion er ikke særlig miljøbelastende, og kommunen har ikke modtaget klager over støj, støv eller udledning fra produktionen på noget tidspunkt.

Det er derfor Svendborg Kommunes opfattelse, at virksomhedens art og omfang ikke er i strid med lokalplanens anvendelsesbestemmelser i § 3.

Brevet var vedlagt klagevejledning til Planklagenævnet.

Klagen blev indgivet i klageportalen den 18. november 2018.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Regler om klagefrist

En kommunes afgørelser efter planloven kan påklages til Planklagenævnet, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.¹

En klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt, jf. § 2, stk. 1, i planklagebekendtgørelsen².

Klagefristen på 4 uger omfatter også indirekte afgørelser. Efter planklagebekendtgørelsens § 2, stk. 2, 2. pkt., regnes fristen fra det tidspunkt, hvor klager har fået kendskab til den indirekte afgørelse.

Hvis klageren ikke fra starten bliver gjort bekendt med det brev eller den udtrykkelige afgørelse, f.eks. byggetilladelse, som den indirekte afgørelse indgår i, regnes 4-ugersfristen fra det tidspunkt, hvor det påtænkte arbejde er så fremskredent, at det er egnet til, at klagerne i almindelighed må indse omfanget og karakteren af forholdet og dermed har mulighed for at vurdere, om

¹ Lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018 om planlægning med senere ændringer.

² Bekendtgørelse nr. 130 af 28. januar 2017 om udnyttelse af tilladelser, frist for indgivelse af klage, indsendelse af klage til Planklagenævnet og opsættende virkning af klage for visse afgørelser truffet efter lov om planlægning og visse andre love.

forholdet eventuelt er i strid med lokalplanen for området.

Det er dog et generelt forvaltningsretligt princip, at en klagefrist ikke begynder at løbe i forhold til en part i sagen, før parten har modtaget afgørelsen. Det er desuden et krav, at afgørelsen indeholder en begrundelse. Endelig er det et krav, at afgørelsen indeholder en klagevejledning, som er meddelt individuelt til parten. Dog må klageren ikke have udvist ubegrundet passivitet.³

Vurderingen af, om der i en konkret sag kan ses bort fra en overskridelse af klagefristen, skal ske på grundlag af almindelige forvaltningsretlige betragtninger. De momenter, der kan indgå i vurderingen, er bl.a. længden af fristoverskridelsen, afgørelsens betydning for klager samt hensynet til andre parter med modstående interesser (i denne sag adressaten for afgørelsen fra kommunen). Når der er en modpart, kan kun ekstraordinære forhold medføre, at klagen alligevel behandles. Desuden indgår baggrunden for overskridelsen, herunder om der er givet (korrekt) klagevejledning, eller om der foreligger andre undskyldelige omstændigheder, som er en rimelig grund til fristoverskridelsen.⁴

En kommune har ikke kompetence til at fastsætte en ny klagefrist i forhold til den, der fremgår af loven. Det forhold, at en kommune – efter udløbet af en klagefrist – oplyser en ny klagefrist over for klageren, udgør heller ikke en undskyldelig omstændighed i forhold til overskridelsen af den oprindelige frist. Nævnet finder således, at en forkert vejledning fra en kommune efter omstændighederne kan udgøre en undskyldelig omstændighed, som medfører, at en igangværende klagefrist suspenderes/forlænges. Men ikke, at en allerede udløbet klagefrist begynder at løbe igen.

2.2. Klagefristen i den konkrete sag

2.2.1 Partsbegrebet

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Væsentlighedsbetingelsen indebærer som udgangspunkt, at der skal være et vist direkte forhold mellem den involverede interesse og parten. Partsstatus er dog ikke udelukket ved enhver form for afledet interesse. Ved bedømmel-

³ Folketingets Ombudsmands beretning (FOB), 2018-15.

⁴ Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret - Almindelige emner, 6. udgave, 2016, side 322.

sen af om en afledet interesse er tilstrækkelig væsentlig til at kunne medføre partsstatus, må der foretages en konkret vurdering, hvorunder blandt andet mængden og arten af de led, der indgår imellem sagens udfald og den aktuelle betydning for den pågældende tages i betragtning.

At interessen skal være *individuel* betyder i relation til beslutninger, der på ensartet måde gør indgreb i en større personkreds' interesser, at medlemmerne af denne personkreds – eller sammenslutninger af disse – ikke uden videre har partsstatus. Dette vil ofte være relevant i relation til plansager og miljösaer. Et stort antal berørte personer kan bevirke en sådan udtynding af den enkeltes interesse, at denne falder under væsentlighedstærsklen. Er der derimod i den omfattede personkreds enkelte, der i særlig grad berøres, stiger deres interesse i afgørelsen til en sådan styrke, at de må tillægges partsstatus.

Nævnet finder ikke, at klageren er part i kommunens sag om byggetilladelse til den udvidelse af virksomheden på Rytterhaven 9. Nævnet lægger vægt på afstanden mellem klagers ejendom og Rytterhaven 9, og at der ligger en række andre ejendommen mellem de to ejendommene.

Kommunen var derfor ikke forpligtet til at give klageren meddelelse om afgørelsen samt klagevejledning i forbindelse med byggetilladelsen den 28. august 2017.

2.2.2 Klagefrist

Planklagenævnet forstår afgørelsen om byggetilladelse som en indirekte afgørelse om, at projektet ikke er i strid med lokalplanen for området.

Planklagenævnet finder, at klagefristen i denne sag skal beregnes fra det tidspunkt i august 2017, da klageren har oplyst, at klageren på dette tidspunkt kunne se, at byggeriet var blevet igangsat.

Planklagenævnet kan konstatere, at klagen blev indgivet den 18. november 2018, og at klagen derfor er indgivet for sent.

Planklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv navnlig i sager, hvor der – som i dette tilfælde – er andre parter med modstående interesser. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selvom der er tale om en ganske kort overskridelse.

Planklagenævnet finder ikke, at der i den konkrete sag foreligger sådanne undskyldelige omstændigheder, at det kan begrunde, at nævnet ser bort fra en overskridelse af klagefristen på over et år.

Nævnet har herved - på baggrund af kommunens oplysninger – lagt til grund, at der ikke før marts 2018 forelå en klage over det konkrete byggeri, og at klageren i en del af perioden var repræsenteret af en professionel rådgiver.

2.3. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet afviser at behandle klagen, jf. § 2 i planklagebekendtgørelsen.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.⁵

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

3. Gebyr

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

4. Meddelelse og offentliggørelse af afgørelsen

Denne afgørelse gøres tilgængelig for Svendborg Kommune (sagsnr. 2018-1359) samt for klageren via klageportalen og e-Boks. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen via e-Boks.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på <https://pkn.naevneneshus.dk/>. Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Anja Bergman Thuesen
Stedfortrædende formand

⁵ Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.